

Производството е по реда на раздел V, чл.58д и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и е образувано по жалба на а „*****“ ООД, представлявано от управителя М. Х. Б. срещу наказателно постановление (НП) № 14-0001058/14.12.2022 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда“ (Д „ИТ“) – П., с което е наложена, в качеството му на местен работодател, на основание чл.79, ал.4 във вр. с чл.78, ал.1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТ) имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди лева) лв. за нарушение на чл. 7, ал.2 от ЗТМТ.

С жалбата се моли за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно и неправилно, като се твърди, че съществено е нарушена процедурата на административнонаказателното производство, както и материалноправните и процесуални норми, твърди се липса на компетентност, както и се твърди, че към твърдяната дата Р. Д. не се намирал в трудови правоотношения с дружеството, тъй като трудовия му договор е сключен на 01.09.2022 г. и прекратен на 01.10.2022 г., като не се е намирало в трудови правоотношения към датата на проверката 10.10.2022 г., както и към посочената в наказателното постановление дата на извършване на нарушението 01.08.2022 г.

В съдебно заседание за жалбоподателя, редовно призован, не се явява представител.

За въззиваемата страна се явява процесуален представител, който оспорва жалбата и пледира за потвърждаване изцяло на наказателното постановление, като правилно и законосъобразно, като издадено от компетентен орган, с оглед делегираните права на директора на Д „ИТ“-П., счита се нарушението за доказано, с оглед събраните доказателства, описаният работник е полагал труд за дружеството, с оглед справката от ГД „ГП“, че е влязъл в страната на 01.08.2022 г., както и попълнената собственоръчно декларация на турски, която е преведена. Претендира се юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното:

Подадено било заявление от М. Х. Б. за предоставяне на право за продължително пребиваване на чужденец в Република България, рег. №326/08.03.2022 г. за турския гражданин Р. Д., роден на ***** г., със средно специално образование, работник кухня.

Изготвен е контролен лист с опис и начин на подреждане на документи, изисквани във връзка с издаване на „разрешение за сезонен работник“.

Изготвено е положително становище на Агенцията по заетостта, относно наличие на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с цел заетост като сезонен работник на лицето турския гражданин Р. Д., роден на ***** г.

С издадено разрешение *****, с място на издаване гр. К. на Д. Р. (D. R.), считано от 23.08.2022 г. до 04.05.2023 г. за „сезонен работник“, туризъм, „*****“ ООД, гр. К..

Установява се от справка на ГД „ГП“ при МВР, че за периода 01.01.2022 г. до 31.10.2022 г. за лицето D. R. има регистрирани влизане в Р България на 01.08.2022 г. в 17:01 ч. и излизане от Р България на 14.10.2022 г. в 22:41 ч.

Сключен бил трудов договор №746 от 01.09.2022 г. между „*****“ ООД като работодател и Р. Д. като служител, на длъжност „общ работник“ в строителството за изпитателен срок от шест месеца, считано от 01.09.2022 г. За сключения трудов договор е приложена и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ от ТД на НАП – П. от 02.09.2022 г. Трудовият договор с Д. е прекратен със Заповед №746/01.10.2022 г., считано от 01.10.2022 г.

Приложен е и трудов договор, без номер и дата, между „*****“ ООД като работодател и Р. Д. като „об работник кухня“ в ресторант „*****“ на адрес: пътя за с.П., К., ресторант „*****“ за срок от 9 месеца, който влиза в сила след издаване на решение за сезонен работник от МВР. Същият е подписан от работодател и работник. Приложена е длъжностна характеристика на длъжност „общ работник, кухня“, подписан от Р. Д..

Приложено е удостоверение за категоризация на обект – две звезди, издадено от Община К., удостоверение №00999 на обект ресторант „*****“ – пътя за с. П..

Във връзка с постъпил сигнал в Д „ИТ“-П. на 10.10.2022 г. на телефон 112 за турски работници, които заплашвали да скочат от покрива на новострояща се жилищна сграда в гр. П., директорът на Д „ИТ“-П. изпратил екип от трима души, сред които била и свидетелката Я.. С помощта на служители от турското посолство в Република България били раздадени декларации, които лицата попълнили и след това декларациите били попълнени. Дошли на място и служители на ДАНС.

Лицето Р. Д. попълнил също подадената му декларация на 10.10.2022 г., чийто превод гласи, че е с разрешение за работа в България, има трудов договор, работи на строителен обект в гр. С. файнс от 01.08.2022 г. с работно време от 08:00 – 18:00, почивни дни 1 ден на две седмици, 1 час почивка за храна и размер на заплаат 1500 евро. В оригинала на приложената декларация ред №12 не е попълнен с подчертаване, но в превода е посочено, че е попълнено, че е със заповед за командироване в България.

Изискана е от изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ справка от директора на Дирекция „МТМП“ към Агенцията по заетостта относно установени на обект в гр. П. – комплекс „*****“ 28 работници, граждани на Т., като сред тях под №5 е посочено и лицето Д. Р..

От отговор на Агенцията по заетостта от 21.10.2022 г. е видно, че от „*****“ ООД са постъпили 16 броя заявления за предоставяне на

решение за достъп до пазара на труда на граждани от трети държави по реда на ЗТМТМ, като е приложена справка за предоставените разрешения за работа на чуждите граждани, за лицата, сред които не е посочения номер 5 на Р. Д., а изрично посочените под номера, посочени в запитването №1, 2, 3, 8-19, 22 и 28, че е издадено решение за достъп до пазара на труда като комнадироваани специалисти за 12 месеца с място на работа в „*****“ ООД, гр. К., ул. „*****“ №7, вх. „А“, ап.9.

Постъпила е справка от Дирекция „Миграция“ до ИА „ГИТ“, съгласно която за Р. Д. се сочи, че е продължително пребиваващ в РБ до 04.05.2023 г. чужденец, с правно основание за пребиваване чл.24К от ЗЧРБ.

Управителят на дружеството дал писмени обяснения по случая.

Съгласно декларация от управителя на дружеството изх. №2/28.10.2022 г. до Д „ИТ“- гр. П. е, че Р. Д. – турски гражданин има сключен договор, считано от 01.09.2022 г. е полагал труд на обект: гр. С., ул. „*****“ №5.

Съставен е протокол ПР 2234424/10.10.2022 г. от представители на Д „ИТ“- П.. Със същото са дадени и задължителни предписания към дружеството.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №14-0001058 на 16.11.2022 г. от И. И. Я. –главен инспектор при Д „ИТ“- П. срещу „*****“ ООД за нарушение на чл.7, ал.2 от ЗТМТМ. Със Заповед №3-6035/29.01.2014 г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ за териториален обхват на контролна дейност, като под №14, касаещи служители на Д „ИТ“-П. на територията на област П. с административен център П. и включващи общини: Б., З., К., П., Р. и Т..

Със Заповед №3-0679/09.08.2022 г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ се възлага на инспектори при Д „ИТ“-П., сред които под №3 и на И. И. Я. в срок от 08.08.2022 г. до 08.11.2022 г. териториална компетентност за извършване на проверки по спазване на трудовото законодателство, ЗТМТМ и нормативните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, вкл. съставяне и връчване и на ИАА, АУАН, постановления по чл.405а от КТ и други в обекти на контрол на Д „ИТ“-С.

Съгласно Заповед №ДОК22014292/09.11.2022 г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ се възлага на инспектори при Д „ИТ“-П., сред които под №3 и на И. И. Я. в срок от 09.11.2022 г. до 30.11.2022 г. териториална компетентност за извършване на проверки по спазване на трудовото законодателство, ЗТМТМ и нормативните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, вкл. съставяне и връчване и на ИАА, АУАН, постановления по чл.405а от КТ и други в обекти на контрол на Д „ИТ“-С..

Актът е връчен срещу подпис на управителя на 16.11.2022 г., т.е. в деня на съставянето му. Липсват посочени възражения при връчването му, както и в законоустановения срок срещу акта.

Въз основа на АУАН на 14.12.2022 г. е издадено обжалваното

наказателно постановление № 14-0001058/14.12.2022 г. от директора на Дирекция „ИТ“- П.. Същото е връчено с обратна разписка на 03.01.2023 г. Приложена е Заповед №3-1197/29.11.2022 г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ за оправомощаване на директора на Д „ИТ“ - П. с правомощия на наказващ орган по чл.79, ал.4 от ЗТМТМ за издаване на НП по АУАН, съставени по този закон.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства, както и от гласните - показанията на разпитания в хода на производството свидетел Я., които са пълни и непротиворечиви. Съдът не кредитира единствено в цялост превода от турски на български език на декларацията на Д., тъй като се установи, че е звършжен такъв и на ред №12 от същата, а на този ред в оригинала на турски език липсва отбелязване на една от трите опции или на повече от една такава.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е **допустима**, като подадена в четИ.десетдневен срок, тъй като НП е връчено на 03.01.2023 г., жалбата е изпратена по пощата, видно от клеймото на 10.01.2023 г. и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като по своята същност е частично **основателна**, поради следното:

Съдът като съобрази съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП № 14-0001058/14.12.2022 г. на Директора на Д „ИТ“ – С. с изискванията на ЗАНН, указващи реквизитите на тези административни актове и процедурата по съставянето им, намира следното:

Отразеното в акта и НП е обстоятелствено и пълно, съобразено с изискванията на процесуалните и материално-правни норми. Налице е словесно описание на нарушението, което съответства на посочената в акта и НП правна квалификация на същото. Както акта, така и НП са съставени, съответно издадени от съответните компетентни длъжностни лица, за което е налице и съответно оправомощаване при спазване на изискванията за териториална и материална компетентност, което е в съответствие с новия Устройствения правилник ИАГИТ, обн. ДВ. бр.81 от 11 Октомври 2022 г.

Налице е словесно описание на нарушението, което съответства на посочената в акта и НП правна квалификация на същото.

Докато в АУАН като място на нарушението е посочено предприятието на работодателя, то в процесното НП липсва посочено място на извършване на същото. Поради което от настоящия състав се приема, че е налице липса на задължителен темпорален реквизит в атакувания акт, тъй като от словесното описание не може по категоричен и несъмнен начин да се определи какво е имал предвид под място на извършване на административното нарушение, още повече, че към датата на издаването му у административнонаказващия орган са били налични всички относими доказателства да стори това. Поради

което се приема, че е налице допуснато съществено процесуално нарушение довело да нарушаване правото на защита на подведеното под административна отговорност лице. Същото не може за първи път да бъде изправено от съда. Както в АУАН, така и в НП изрично се сочи, че нарушението е извършено на 01.08.2022 г.

Съдът намира, че са спазени сроковете по чл.34, ал.2 и ал.3 от ЗАНН, тъй като нарушението, което се твърди, че е осъществено на 01.08.2022 г. е констатирано на 10.10.2022 г. и АУАН е съставен в тримесечния срок от установяването му, а именно на 16.11.2022 г., както и НП е издадено в шестмесечния срок от съставянето на акта, а именно на 14.12.2022 г.

Разгледана по същество жалбата също е основателна, поради следното:

Не се установи от събраните и кредитирани доказателства осъществяване на административно нарушение по посочената в акта и процесното НП правна квалификация на чл.7, ал.2 от ЗТМТМ.

Съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗТМТМ : „Работниците - граждани на трета държава, с разрешен достъп до пазара на труда могат да работят по трудово правоотношение или като командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България - само за местния работодател или местното лице, приело на работа командировани или изпратени работници или служители, и за посочените в разрешението, издадено от компетентните органи, място, длъжност и срок на работа.“

На първо място се установи, че за лицето Р. Д., което е преминало границите на Р България, видно от справка на ГД „ГП“ на 01.08.2022 г. в 17:01 ч. е възникнало трудово правоотношение по сключен трудов договор с дружеството-жалоподател, ако се приеме договора без дата и номер, считано от издаването на разрешението, което е станало на 23.08.2022 г., а ако се има предвид този трудов договор с №746 от 01.09.2022 г.

На следващо място от доказателствата по делото се установи, че групата работници, сред които и лицето Р. Д. са установени на обект в гр. П. – комплекс „*****“ на 10.10.2022 г., а в декларацията от 28.10.2022 г. на управителя на дружеството-жалбоподател, че лицето Д. е полагало труд от 01.09.2022 г. в гр. С., ул. „*****“ №5, както и в декларацията си Д. е посочил, че е ангажиран от 01.08.2022 г. в гр. С.. От посочените справки не може да се направи извод, че Д. е работил към 01.08.2022 г. в гр. С., тъй като към тази дата, видно от справка на ГД „ГП“ същият е пристигнал на територията на страната ни доста извън територията на гр. С. в 17:01 ч. Установява се, че същият е полагал труд на посочен адрес в гр. С. в декларацията на управителя на дружеството, но считано от 01.09.2022 г., съгласно сключения договор с дружеството и че е установен на 10.10.2022 г. на обект на теиторията на гр. П..

Предвид което, дори и Д. да е полагал труд за дружеството –жалоподател на строеж на територията на гр. С. в периода 01.09.2022 г. – 01.10.2022 г.,

периодът на действие на трудовия му договор, то полагане на труд от това лице на визираната дата 01.08.2022 г. не е осъществявано на строеж на територията на гр. С. като фаянсадгия и в нарушение на издадено му разрешение за пребиваването му в България като сезонен работник в сферата на туризма с място на работа – гр. К., което е било издадено на 23.08.2022 г.

С оглед така установените факти не е налице нарушение на визираната за нарушена норма на чл.7, ал.2 от ЗТМТМ. В АУАН и в НП се твърди, че нарушението е осъществено на 01.08.2022 г., което е преди издаването на разрешението № 701230758 за пребиваването му в България като сезонен работник в сферата на туризма с място на работа – гр. К., което е станало, видно от датата на издаване на същото на 23.08.2022 г. Липсват задължения към 01.08.2022 г. за дружеството като работодател да съобрази мястото на работа и длъжността на лицето Д. към 01.08.2022 г., когато разрешението му за пребиваване, с което те са определени не е било издадено. Такова разрешение с посочване на длъжност и място на осъществяване на трудова дейност е станало на последващ етап, а именно на 23.08.2022 г.

Поради горното – липса на осъществено административно нарушение, както и като взе предвид, че е допуснато и съществено процесуално нарушение: липсва основен реквизит в атакуваното НП – място на осъществяване на административното нарушение, с което е нарушено правото на защита, неправилно жалбоподателя е бил санкциониран на основание чл.79, ал.4, във вр. с чл.78, ал.1 от ЗТМТМ.

С оглед на горното, съдът счита, че обжалваното наказателно постановление като акт по чл.58д, т.1 от ЗАНН като незаконосъобразно следва да бъде отменено на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН.

Не се претендират разноски от дружеството-жалбоподател до приключване на делото в първата инстанция, като крайният момент, в който могат да бъдат поискани такива е устните състезания, по аргумент от чл.80, ал.1 от ГПК, към която препраща разпоредбата на чл.144 от АПК, към която пък препраща разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, поради което и съдът не се произнася по същите.

РАЙОНЕН

СЪДИЯ: